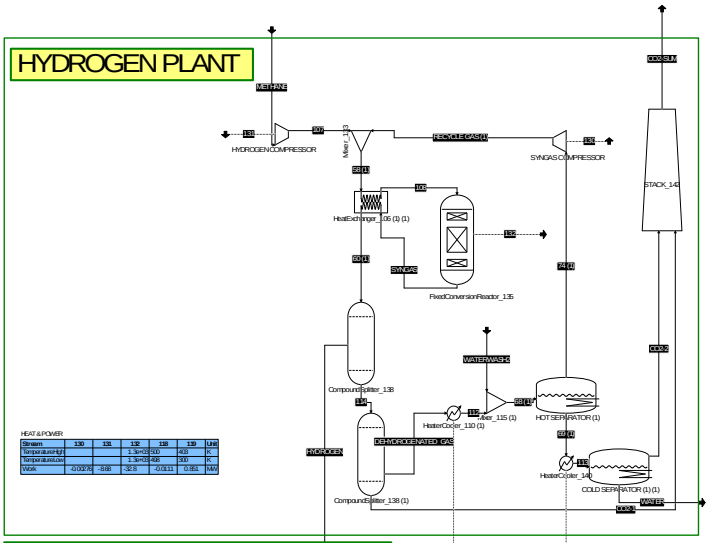
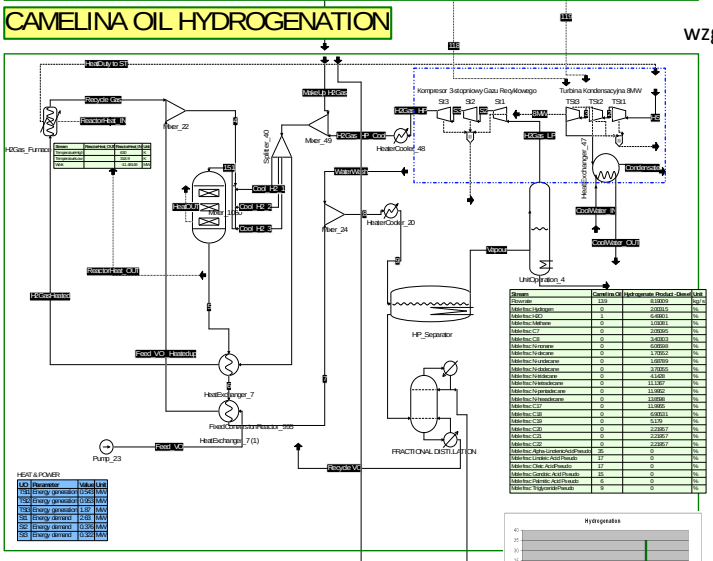
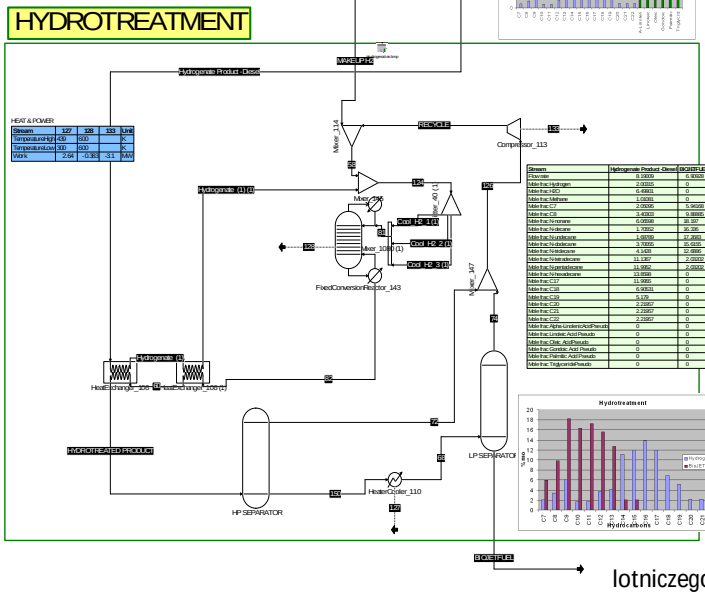
HMJ Newsletter 9'2019 PRODUKCJA BIO-KEROSYNY LOTNICZEJ

BIO JET PLANT 200 tpa

Ze względu na rosnącą świadomość ekologiczną turystyki masowej, linie lotnicze znajdują się pod presją podejmowania projektów zastąpienia paliw lotniczych substytutami pochodzenia roślinnego. Jest to , w przypadku najbardziej powszechnej kerosyny lotniczej typu Jet A/A1 , wyzwanie daleko trudniejsze niż zastosowanie bio-diesla w transporcie lądowym. Bio-diesel jest paliwem typu FAME , uzyskiwanym na drodze transestryfikacji olejów roslinnych , w procesie o niskich parametrach energetycznych i prowadzonym w prostych instalacjach. Substytut Jet A/JetA1 uzyskany z olejów roślinnych , czyli paliwo typu Bio-SPK , jest kerosyną o wąsko określonym składzie węglowodorowym , wymagającą dwustopniowego procesu katalitycznego o wysokich parametrach ciśnienia i temperatury, możliwym do przeprowadzenia jedynie w instalacji zbliżonej do tych jakie istnieją w profesjonalnych, dużych rafineriach ropy.Dodatkowym ograniczeniem jest cena paliwa lotniczego - niska i bezpodatkowa (w transporcie międzynarodowym) , co narzuca przemysłową wielkość instalacji, dla redukcji składnika kosztów stałych. Dlatego też stosunkowo niewiele firm podjęło jak dotąd wysiłek opracowania procesu produkcji paliwa Bio-SPK, chociaż jest to zapewne konieczne dla utrzymania przez linie lotnicze pozytywnego wizerunku względem klientów.

Dla udziału w dużym projekcie grantowym z partnerami w postaci 3 lotnisk, firma HMJ opracowała bazowy model procesu uzyskiwania paliwa o składzie zbliżonym do Jet A1 z oleju lennika (Camelina Sativa) - rośliny bioenergetycznej drugiej generacji, o wydajności i zawartości oleju porównywalnej z rzepakiem , ale o dużo niższych wymaganiach glebowych i agrotechnicznych.

Skład surowca typy VO - oleju lennika - wymodelowano jako mieszaninę kwasów tłuszczowych występujących w zwiazkach triglyceridowych: A-linolenowego, linolowego, oleinowego, palmitynowgo, gondoinowego zadanych jako czyste komponenty o dobrze określonych wlasciwosciach fizyko-chemicznych. Produkt pierwszego procesu cząstkowego - hydrogenacji - wymodelowano jako mieszaninę parafin C5-C22 zbliżoną do składu diesla rafineryjnego, zaś na wyjsciu drugiego procesu cząstkowego - jako mieszaninę parafin C5-C16 o składzie kerosyny lotniczej. Pakiet reakcji chemicznych i termodynamicznych przyjęty w modelu dobrze oddaje przemiany fizykochemiczne zachodzące w procesie i z niezłą dokładnością określa zakres wymaganych ciśnień i temperatur, wielkość aparatów, parametry poszczególnych strumieni. Oczywiście, jego praktyczne wdrożenie wymagałoby szeregu eksperymentów z doborem katalizatora, oraz konkretnych wartości ciśnień i temperatur w poszczególnych punktach instalacji.

Biorąc pod uwagę spore nadmiary mocy rafineryjnych w Europie, najbardziej praktycznym wydaje się wynajęcie i przystosowanie części istniejącej rafinerii (wytwórnia wodoru + hydrocraking+ hydrotreatment) ze zmianami parametrów i katalizatorów.

Od strony kosztowej – ponieważ produkcja oleju z cameliny może być tańsza niż z rzepaku, a hydrorafinacja do postaci bio-kerosyny w skali wielkoprzemysłowej tańsza niż pełne przetwórstwo ropy , finalna cena dla linii lotniczych może się zbliżyć (od góry) do ceny obecnego paliwa lotniczego, pod warunkiem braku opodatkowania.